

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Oboer/25/2018
Identifikačné číslo spisu: 3809204898
Dátum vydania rozhodnutia: 06.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdellová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3809204898.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: EXEDRA s.r.o., so sídlom P. Pázmaňa 49/3, 927 01 Šaľa, IČO: 36 228 001, zastúpeného advokátskou kanceláriou POLAKOVIČ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Vysoká 19, 811 06 Bratislava, IČO: 47 233 559, proti povinnej: N. X., nar. XX. F. XXXX, bytom O., o vymoženie 15 837,81 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 16Er/670/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 4. októbra 2016, č. k. 23CoE/245/2016-41, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza uznesením zo 14. marca 2016, č. k. 16Er/670/2009-33 zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. m/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) - ďalej len „Exekučný poriadok“ exekúciu vedenú na podklade zmenkového platobného rozkazu.

2. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 4. októbra 2016 č. k. 23CoE/245/2016-41 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne [§ 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“)].

3. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadol dovolaním oprávnený (ďalej aj „dovolateľ“). Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Podľa jeho názoru napadnuté uznesenie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Povinná sa k dovolaniu písomne nevyjadřila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) oprávnený, zastúpený v súlade s §

429 ods. 1 C. s. p. a v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

6. Keďže dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané 4. októbra 2016, a dovolanie bolo podané 12. decembra 2016, posudzoval dovolací súd prípustnosť dovolania podľa právnej úpravy platnej v tomto čase, teda podľa ustanovení Exekučného poriadku v znení do 31. marca 2017 a podľa príslušných ustanovení C. s. p.

7. Dovolateľ v dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., t. j. nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Týmto uplatneným dovolacím dôvodom bol dovolací súd v zmysle § 441 CSP viazaný. V zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. je síce dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, no v zmysle odseku 2 tohto ustanovenia je v takomto prípade prípustnosť dovolania vylúčená, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

8. V ustanovení § 357 písm. a/ C. s. p. je uvedené uznesenie o zastavení konania, preto je v zmysle § 421 ods. 2 C. s. p. vylúčená prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti uzneseniu prvoinštančného súdu o zastavení konania. Vzhľadom na § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení od 1. júla 2016 do 31. marca 2017, podľa ktorého ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, je prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 2 C. s. p. vylúčená aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti uzneseniu exekučného súdu o zastavení exekúcie. Uznesenie o zastavení exekúcie, sa totiž svojimi účinkami rovná uzneseniu o zastavení konania v sporovom konaní. Zastavenie konania v sporovom konaní má za následok jeho skončenie bez meritórneho rozhodnutia a rovnako tak zastavenie exekúcie má za následok skončenie exekučného konania bez núteného vymoženía vymáhaného nároku. Pokiaľ Exekučný poriadok používa termín zastavenie exekúcie, ide len o terminologické zvýraznenie exekučnej činnosti (núteného výkonu rozhodnutia), ktorá začína vydaním poverenia súdnemu exekútorovi. V dôsledku toho tento právny predpis výslovne upravuje zastavenie exekučného konania v zásade len do vydania poverenia na vykonanie exekúcie, teda do začatia exekučnej činnosti súdnym exekútorom, a po vydaní poverenia upravuje už len zastavenie exekúcie.

9. So zreteľom na vyššie uvedené, dovolací súd dovolanie oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p., ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

10. O trovách konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., pričom povinnej, ktorá bola v dovolacom konaní úspešná, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko jej v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.